

- om den progressivitet, der er mellem afgiftstrinnet for et indført køretøj med mere end 18 CV og afgiftstrinnet for et tilsvarende køretøj med 15-16 CV, indebærer forskelsbehandling
- om cirkulærerne af 28. december 1956, af 23. december 1977, af 24. juni 1987, af 12. januar 1988 og af 20. september 1991, således som disse efterfølgende er tillagt lovs kraft ved lov af 22. juni 1993 om ændring af finansloven, gør, at afgiften indebærer forskelsbehandling i forhold til ejerne af køretøjer, der ikke er typegodkendt i Frankrig, dvs. køretøjer, der er godkendt enkeltvis, og
- om ejeren af et typegodkendt køretøj med en motor-kraft på mere end 100 Kw i bekræftende fald vil kunne påberåbe sig denne forskelsbehandling til støtte for, at afgiften efter almindelige fællesskabsretlige principper, som f.eks. princippet om, at borgerne skal behandles lige efter afgiftsbestemmelserne, og bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonventionen og protokollerne hertil ikke kan opkræves, idet den indebærer forskelsbehandling og er i strid med lighedsgrundsætningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. november 1997 af Juzgado de 1ª Instancia nº 22, Valencia, i sagen Travel Vac, S. L., mod Manuel José Antelm Sanchís

(Sag C-423/97)

(98/C 41/32)

Ved kendelse afsagt den 11. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. december 1997, har Juzgado de 1ª Instancia nº 22, Valencia, i sagen Travel Vac, S. L., mod Manuel José Antelm Sanchís forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Må en aftale om »timesharing« i almindelighed og den i sagen omtvistede (s. 76 i sagsakterne) aftale i særdeleshed antages at være omfattet af de undtagelser med hensyn til anvendelse af direktivet ⁽¹⁾, der er anført i dets artikel 3, stk. 2, litra a)?
- 2) Selv om det antages, at den omtvistede aftale på grund af, at der er tale om en »timeshare«-aftale, i medfør af ovennævnte artikel er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, er det da til hinder for en sådan eventuel udelukkelse, at aftalen ikke kun omhandler en fast ejendom, men også omfatter tjenesteydelser og andre

rent obligationsretlige forpligtelser (aftalens artikel 3), der har en højere værdi end ejendommen (værdien af den faste ejendom udgør 285 000 pta., mens det samlede aftalebeløb udgør 1 090 000 pta)?

- 3) Er det ferielejlighedskompleks på »timeshare«-basis i byen Denia, hvortil forbrugeren var inviteret, omfattet af ovennævnte direktivs artikel 1, stk. 1, første led, når henses til, at forretningsstedet for virksomheden Travel Vac. S. L., er beliggende på adressen Calle Profesor Beltrán Báguena, 5-6, Valencia?
- 4) Kan den i direktivets artikel 5, stk. 1, fastsatte ret for forbrugeren til at træde tilbage begrundes ud fra en formodning om, at køberens/forbrugeren vilje er blevet påvirket eller manipuleret under de i direktivets artikel 1 angivne omstændigheder? I hvilket omfang er en sådan ret til at træde tilbage, der er beskyttet i henhold til direktivet, i givet fald forbundet med svig fra sælgerens side, når »en af kontrahenterne [anvender] lumske formuleringer eller beskrivelser, som forleder medkontrahenten til at indgå en aftale, som han ellers ikke ville have indgået« (artikel 1269 i den spanske lov om borgerlig retspleje) og, generelt, med den nødvendige ret til frit at kunne indgå aftaler (artikel 1254, 1258 og 1261 ff. i den spanske lov om borgerlig retspleje)?
- 5) Skal den i direktivets artikel 5, stk. 1, omhandlede meddelelse være udtrykkelig, eller kan den eventuelt udgøres af entydige handlinger, som f.eks. i den foreliggende sag derved, at forbrugeren ikke kom til stede på det tidspunkt, der var fastsat og aftalt med henblik på underskrivelsen af bekræftelsen i banken, nemlig den 17. september 1996, dvs. tre dage efter underskrivelsen af den på s. 76 i sagens akter gengivne aftale, hvilket forbrugeren personligt bekræftede og uddybede i sælgerens forretningslokaler i Valencia samme dag, nemlig den 17. september 1996, idet han mundtligt erklærede, »at alt er uden retsvirkning, og at de dokumenter, forbrugeren havde underskrevet, skulle leveres tilbage«?
- 6) Er de tilbagebetalinger, returneringer og retsvirkninger i øvrigt, der i direktivets artikel 7 udgør kompensation for sælgeren, såfremt forbrugeren udnytter sin ret til at træde tilbage i henhold til direktivets artikel 5, forenelige med et aftalevilkår om, at »sælgeren skal holdes skadesløs for sit tab«, der kan udgøre op til 25 % af transaktionens samlede værdi, således som det nærmere er fastsat i aftalens artikel 4 (bagsiden af s. 76 i sagens akter)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for forretningssted (EFT L 372 af 31.12.1985, s. 31).